

РЕШЕНИЕ

№ 38819

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7632** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за енергийно и водно регулиране, представлявано от председателя П. Младеновски, срещу Решение № 2152 от 12.06.2025 г., постановено по административно наказателно дело № 1424 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 -ми състав.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление № НП-60/18.12.2024г., издадено председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева на основание чл. 215, ал. 4 от ЗЕ.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в противоречие с материалния закон. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - "Електроразпределителни мрежи Север" ЕАД в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител адв. Т. оспорва касационната жалба. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното съдебно решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Настоящият X-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната

жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

По жалба с вх. № Е-11М-00-3 от 23.01.2024 г. на М. С. М. с Решение № Ж-245 от 20.03.2024 г. КЕВР е дала на "Електроразпределение Север" АД следните задължителни указания:

в двуседмичен срок от получаване на решението "Електроразпределение Север" АД да предостави на Комисията план- график за изпълнение на действия за подобряване качеството на електрозахранването по отношение на напрежението на обекта на М. С. М. на [улица], [населено място], общ. Р.;

в тримесечен срок след изпълнение на указанията по т. 1 на обекта по т. 1 "Електроразпределение Север" АД да постигне качество на електрическата енергия, отговарящо на показателите, определени в т. 3.2.1. 3. 2. от Методиката за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдители;

в седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 2 "Електроразпределение Север" АД да предостави на Комисията доказателства за извършеното, включително и копия на протоколи от измерване на качеството на доставяната електрическа енергия.

На 27.03.2024 г. решението било връчено на М. С. М. и на "Електроразпределение Север" АД, като не било обжалвано в законоустановения срок и влязло в сила на 11.04.2024 г.

В изпълнение на указанията, дадени с т. 1 на решението, с писмо с вх. № Е-11М-00-3/10.04.2024 г. "Електроразпределение Север" АД предоставило на КЕВР план- график за изпълнение на действия за подобряване качеството на електрозахранването по отношение на напрежението на обекта на М. С. М. на [улица], [населено място], общ. Р. Жалбоподателят уведомил КЕВР, че за подобряване на качеството на доставяната електрическа енергия до обекта е планирано извършването на реконструкция на МрНН кл. Б [населено място], като било подчертано, че реконструкцията се извършва по реда на Закона за устройство на територията (ЗУТ) и е възможно срокът, указан в т. 2 от решението, да се окаже недостатъчен за спазването на всички необходими законови процедури и срокове, продължителността на някои от които зависи от трети лица.

С писмо изх. № Е-11М-00-3/27.09.2024 г. било изискано от дружеството- жалбоподател да представи в 3-дневен срок от получаването му доказателства за изпълнение на дадените от Комисията задължителни указания с Решение № Ж-245 от 20.03.2024 г. В отговор с писмо с вх. № Е-11М-00-3/01.10.2024 г. "Електроразпределение Север" АД уведомило КЕВР, че продължава с изграждането на енергийните съоръжения, като е посочило изпълнените етапи на строежа трета категория и са приложени съответни документи – поръчки за доставка на електромерни табла и разрешение за строеж № РС 130/18.07.2024 г. Посочено е също така, че реконструкцията на мрежата ниско напрежение от ТП 1 Ушинци е в обхвата на републикански път Р.-В., поради което следва да бъдат определени дати за работа от ОПУ-Р., като се очаква до края на м. ноември 2024 г. да започнат строително-монтажните работи по обекта.

След извършване на проверка на постъпилите документи контролните органи приели, че срокът за изпълнение на задължителните указания по т. 2 от Решение № Ж-245 от 20.03.2024 г. е изтекъл на 10.07.2024 г., като в срок до 17.07.2024 г. "Електроразпределение Север" АД не е предоставило на КЕВР доказателства за изпълнение на т. 2 от решението, включително и копия на протоколи от измерване на качеството на доставяната електрическа енергия.

Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол № Е17/14.10.2024 г.

С оглед направените констатации свидетелят Е. С. К. – заемащ длъжността главен експерт в

дирекция "Електроенергетика и топлоенергетика", съставил срещу "Електроразпределение Север" АД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Е-КРС-41/20.11.2024 г. за извършено нарушение на чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката. Актът бил съставен в присъствие на представител на нарушителя и му бил връчен препис от същия. Срещу акта не постъпило възражение в законоустановения срок.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП № НП60/18.12.2024 г. от председателя на КЕВР, с което на основание чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката на "Електроразпределение Север" АД била наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева. НП било връчено на 07.01.2025 г.

За да постанови този правен резултат, СРС е приел, че е налице маловажност на извършеното нарушение и е приложил чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка настоящият касационен състав съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Настоящият съдебен състав въз основа на извършената касационна проверка намира, че СРС е проверил спазването на императивни изисквания за образуване на административно наказателното производство и правилно е приел, че при съставяне на АУАН не са допуснати процедурни нарушения, които да опорочават акта, а оттам и следващите фактически и правни действия, както и спазването на законово определените срокове.

Споделят се изцяло и доводите на СРС относно доказаността на извършеното нарушение.

Правният спор се свежда до това дали извършеното нарушение е маловажно и са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В процесния случай налагането на административно наказание- имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на "Електроразпределителни мрежи Север" ЕАД за нарушение на чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката макар и в минималния предвиден в закона размер е прекомерно тежко и не отговаря на целите, заложили в чл. 12 ЗАНН. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В случая предпоставките на чл. 28, б. "а" ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание правилно е отменено наказателното постановление от СРС. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. "а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

Доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на задълженията, предвидени в закона, съдът намира за несъстоятелни. Законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това, както е в процесния казус. СРС е изложил множество доводи защо нарушението е маловажно като е анализирал предприетите действия от страна на наказаното дружество в изпълнението на задължителните указания по т. 2 от решение № Ж-245 от 20.03.2024 г. на Комисията. Отчетени са и процедурните нормативни изисквания, които трябва да се изпълнят, свързаните с тях срокове и обвързаността с други органи, както и не еднократното уведомяване на КЕВР за това.

По изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3, вр. чл. 63д, ал. 1, предл. 2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл. 81 ГПК, вр. чл. 144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 2640 лева- заплатено адвокатско възнаграждение, с ДДС. Основателно е при това положение възражението на касатора за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение. При определяне на размера на адвокатското възнаграждение, АССГ съобразява размера на наложената имуществена, но най-вече фактическата и правна сложност на делото, обема на осъществена защита, която в голяма степен преповтаря доводите пред СРС. Съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело C-438/22 на СЕС, че чл. 101, § 1 ДФЕС, във вр. с чл. 4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в чл. 101, § 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики. Следователно, приетата в приложение на уредената в чл. 36, ал. 2 ЗАдв законова делегация от Висшия адвокатски съвет като съсловна организация на адвокатите в Република България Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения не обвързва съда при определяне на съответното на действително положените процесуални усилия по делото адвокатско възнаграждение. При осъществяване на преценката относно размера на дължимото адвокатско възнаграждение за осъщественото от пълномощника (адвокат) на страна в процеса процесуално представителство съдът следва да съобрази действителната правна и фактическа сложност на всяко конкретно дело и качеството и обема на осъществената защита. В тази връзка и по изложените по-горе съображения, АССГ- X касационен състав приема за обоснован и справедлив размер на възнаграждението в касационното производство сумата от 1000 лева, която се присъжда с ДДС-1200 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2152 от 12.06.2025 г., постановено по административно наказателно дело № 1424 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 -ми състав.

ОСЪЖДА на Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на "Електроразпределителни мрежи Север" ЕАД, ЕИК[ЕИК] сумата от 1200 (хиляда и двеста) лева с ДДС, разноски по делото и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: